

Zmagovalci v primarnih volitvah

V okraju Cuyahoga bodo tekmovali pri novembarskih volitvah sledeči kandidati, ki so bili nominirani v primarnih volitvah zadnji torek:

DEMOKRATI:	REPUBLICANCI:
Martin L. Davey	John W. Bricker
John McSweeney	Harold H. Burton
Stephen M. Young	George H. Bender
Francis W. Durbin	L. L. Marshall
Martin L. Sweeney	George Pillersdorf
Robert Crosser	Joseph E. Chizek
Anthony A. Flegler	Mrs. Frances P. Bolton
Robert S. Cox	Paul M. Herbert
John E. Sweeney	Edward J. Hummel
Clarence H. Knisley	Don H. Ebricht
George Nye	Thomas J. Herbert
Joseph T. Ferguson	Joseph T. Tracy
John F. Curry	John S. Gilbert
James A. Reynolds	Walter E. Cook
Martin L. O'Donnell	Edwin D. Barry
Donald F. Lybarger	Thomas S. Dwyer
John J. Boyle	William Holsinger
Leonard F. Fuerst	Thomas C. Cook
Frank T. Cullitan	Gerard Pilliod
John O. McWilliams	Fred R. Williams
S. R. Gerber	Wilson S. Chamberlain
James Metzbaum	Kingsley A. Taft
Otto J. Bartunek	Allen N. Corlett
Charles A. Vanik	Tom Ireland
William M. Boyd	Leo M. Ascherman
William J. Zoul	Fred S. Day
Johnny Kibane	Ralph Vince
Charlotte L. Young	Harry E. Davis

ZA DRŽAVNE POSLANCE	
1. Mahoney	1. Minshall, jr.
2. Sulzman	2. Burton
3. Huml	3. Nutt, jr.
4. Sawicki	4. Gillespie
5. Carney	5. Eirick
6. Babka	6. Blum
7. O'Brien	7. Jamison
8. Hanratty	8. Walter
9. Cipra	9. Marshall
10. Dworkin	10. Carl Brown, jr.
11. Day	11. Canary
12. Coughlin	12. Knight
13. Duffy	13. Corlett
14. Hudlett	14. Pringle
15. Pokorny	15. Hyre
16. DeRighter	16. Abbey
17. Sweeney	17. Schmunk, jr.
18. Zona	18. Hirstius

Dočim je dobil nominacijo Hrvat William M. Boyd, nismo Slovenci, kot vidite, izvolili nobenega svojih kandidatov. Najbližje sta prišla za nominacijo Joseph Ogrin in pa Jo Modic. Marsikdo je bil zlasti presenečen nad velikim številom glasov, ki jih je dobila gđ. Modicova. Morda bi bila dobila nominacijo, če bi ji ne bili nasprotovali lastni rojaki v 23. in 32. vardi, namreč nekateri takozvani voditelji. Daleč za tema dvema so dobili glasove po sledečem redu: Rožanc, Grill, Seitz in Tomse.

Kandidat za šerifa, John M. Novak, je dobil lepo število glasov 14,954 ter je na tretjem mestu. Enako je na tretjem mestu kandidat za kongresnika, William, J. Kennick, ki je dobil 2,650 glasov.

Vse je presenetila kandidatura bivšega guvernerja Daveya, ki je zmagal z večino več kot 150,000 glasov in ki je odnesel zmago tudi v okraju Cuyahoga. Zupan Burton je zmagal z več kot 60,000 glasov večine.

V 20. okraju, kjer se je vršila huda borba za poraz sedanje kongresnika Sweneya, je ta zmagal z več kot 4,000 glasov večine nad Michael Feighanom, kar je bilo pričakovati.

Bondy za gradnjo cest so dobili zahtevano 65 odstotno večino, a šolski bondi so prepadli, ker niso mogli dobiti niti nadpolovične večine.

Zmaga župana Burtona je dala velik pogum republikancem, ki že napovedujejo, da bodo jeseni zmagali v vseh okrajnih uradih, enako tudi v vseh treh kongresnih okrajih. To jim radi priznamo, če se ne bo do takrat poravnal spor v demokrati stranki.

NAJNOVEJŠE VESTI

LONDON poroča, da v Švici vsak dan pričakujejo nemškega vpada. Na tisoče domačinov je že odšlo iz mest Zuricha, Basla in Berna.

IZ EGIPTA se poroča, da je vlada ukazala domačinom, da odidejo od meje, ki se drži italijanske Libije.

BERLIN zatrjuje, da bodo začeli Nemci iz nizozemskih pristanišč v kratkem napadati Anglijo.

NEMCI so vkorakali v Hague, glavno mesto Nizozemske. Domača posadka se je udala brez odpora.

ATENE, Grška. — Danes ponoči je poslala Grška ojačenja na albansko mejo.

Mussolini napada Cerkev in njeno glasilo

Rim. — Mussolinijevo glasilo, Il Popolo d'Italia, je prinesel članek, ki je pisan prav v Mussolinijevem stilu, ki zagovarja zadnje protizavezniške demonstracije v Italiji trdeč, da fašistična vlada ne bo trpela v Italiji nobenih poraznih mnenj.

V tem članku se lahko jasno bere svarilo proti Cerkvi, ker pravi, da se ne bo trpelo nobenih poraznih namigavanj od "gotovih, rahločutnih, zoltih gospodov," kakor tudi ne od čitateljev tujezemskih časopisov, čeprav se tiskajo v Italiji.

To zadnje velja vatikanskem glasilu Osservatore Romano, ki je naklonjeno zaveznikom in ki ima po Italiji več naročnikov kot katerikoli drug časopis, vključno Mussolinijevo glasilo.

Smrtna kosa

Dne 14. maja je za vedno zatisnila oči Susie Stare na posledicah težke operacije. Tukaj zapuščena zalujočega soproga, dobro poznanega Frank Stareta, ki je aktiven pri društvu Ribnica kot zapisnikar že več let. Dalje zapuščena mater, osem bratov in dve sestri. Rojena je bila v Clevelandu ter je bila članica društva Ribnica št. 12 SDZ. Pogreb se bo vršil v soboto popoldne ob dveh iz hiše žalosti 1647 E. 40th St. Člane društva Ribnica se prosi, da izkažejo pokojni sestri zadnjo čast.

V nedeljo bo pri sv. Vidu nova maša

Za farane sv. Vida in za ves slovenski katoliški narod v Clevelandu bo v nedeljo velik in vesel dan, ko bo zopet en sin slovenskega naroda stopil pred oltar in zapel novo mašo, kot nov služabnik v vinogradu Gospodovem.

Ta novomašnik je Rev. Rudolf Anthony Praznik, edini sin Frank in Angele Praznik iz 1176 E. 61st St. Materino deklško ime je bilo Zakrajšek in oba sta doma iz Velikih Lašč.

Častiti gospod novomašnik je bil rojen 14. marca 1914 v Dolenjem Jezeru pri Cerknici. Kot šestletni deček je stopil v ljudsko šolo na "Grabnu" v Ljubljani. Z desetim letom je stopil pa že v gimnazijo, katero je obiskoval eno leto in pol. Leta 1926 je pa odšel z materjo za očetom v Ameriko, v Cleveland, kjer je bil njegov oče že od leta 1924.

Stopil je v farno šolo sv. Vida, kjer se je tako pridno učil, da je preskočil štiri razred in stopil v sedmega. Leta 1928 je z odliko

Mrtvi je dobil 1614 glasov

Bucyrus, O. — V okraju Crawford so dali demokratije v zadnjih primarnih volitvah 1614 glasov R. B. Ackermanu, ki je kandidiral za državnega senatorja, toda je umrl nagle smrti že pred tremi tedni. Njegov protikandidat Ivan Gogwer je dobil samo 15 glasov več.

Davey prosi za slovo med demokrati

Columbus, O. — Bivši guverner Martin L. Davey, ki je dobil nominacijo za guvernerskega kandidata, je izjavil po volitvah sledeče: "Naj tem potom izrečem iskreno zahvalo ohijskim demokratom za njih zaupanje in prijateljstvo. Prezvel sem odgovornost kot kandidat ne toliko iz osebnih razlogov, ampak radi demokracije. Skozi vso kampanjo sem se strogo vzdržal, da nisem rekel niti ene neprijazne besede o kateremkoli demokratu, ker sem želel, da bo moja stranka v stanu dobiti sijajno zmago v novembru.

"Primarne volitve so za nami. Vsak je lahko podpiral svojega kandidata, kakor to dovoljujejo primarne postave. Zato svečano obljubljam, da se ne bo maščevalo nad nobenimi demokratom. Vsak je prijazen vabljen, da se pridruži in to brez kakih pogojev ali pridržkov.

"Združimo se za skupno stvar in skupno delujmo za uspeh pri novembrskih volitvah."

Nov grob

Danes zjutraj ob petih je umrl Andrew Petroff, star 45 let, doma iz Macedonije, Jugoslavija. Zapuščena žena in tri otroke. Pogreb se bo vršil v soboto popoldne iz 5407 Franklin Blvd. pod vodstvom A. Grdina in Sinovi na rusko pokopališče. Bil je član društva Bratska sloga št. 15, Srbskega saveza.

Zveza s starim krajem

Mr. August Kollander lastnik znane parobrodne firme sporoča, da je še vedno odprta zveza s starim krajem. Zato se še vedno lahko obrnete nanj, kadarkoli kaj potrebujete topogledno.

Rev. Rudolph A. Praznik

graduiral, nakar je šel na Cathedral Latin višjo šolo, katero je dovršil z odliko. Zatem je pohačal dve leti v kolegij John Carroll univerze in zatem stopil v semenišče, kjer je letos dovršil bogoslovne študije.

Značilno je to, da je bil v dia-

Francozi so vrgli Nemce 6 milj nazaj

Kajzer Viljem se lahko zdaj vrne v Nemčijo

Berlin, 15. maja. — Iz nacijskih krogov se poroča, da se bivši nemški cesar Viljem lahko vrne v Nemčijo, kadar hoče in da mu za to niti Hitlerja ni treba vprašati. Viljem se nahaja v Nizozemskem v mestu Doornu, ki je zdaj v nemški oblasti. Nizozemska vlada je hotela prepeljati cesarja na varnejši kraj, predno je prišla nemška armada, toda Viljem se ni hotel umakniti.

Nemška armada, ki je dospela v te kraje, je vedela, da živi tukaj njih bivši cesar in se je njegovega bivališča spoštljivo ognila. Viljem je še vedno nemški državljani in ima v Nemčiji velika posestva, na katera se lahko povrne, kadar hoče, pravijo nacija.

Vsi Amerikanci morajo iz Evrope domov

Washington, D. C. — Državni oddelek ameriške vlade je posvaril vse ameriške državljane, ki žive v Evropi, da se vrnejo domov, ker se je bati, da izbruhne v kratkem vojna po vsej Evropi. Značilno je, da jim je vlada svetlovala, naj se vrnejo preko Španije ali Francije. Dozdej se jim je svetlovalo, naj se vkrcajo v Italijo, zdaj pa ameriška vlada najbrže sama pričakuje, da bo šla Italija kmalu sama v vojno na strani Nemčije.

Rim, 15. maja. — Danes se je začelo z sistematičnim izseljevanjem 20,000 Amerikancev, ki živijo v Italiji. Amerikanci hite v Napel in Genova, da se vkrcajo na parnik Washington, ki odpluje prihodnji teden proti New Yorku.

Vile rojenice

William in Jean Slogar, 1108 E. 63rd St., sta bila obdarjena z zaljo hčerko na 10. maja. Mati in dete se dobro počutita v Woman's bolnišnici. Anton in Frances Čampa, stariši mlade mamičice sta tako postala že šestič starice in stara mati. Čestitamo!

Francoške čete so naskočile prodirajoče Nemce in jih zapodili šest milj nazaj skozi utrdbe Maginot črte južno od Sedana. V silni bitki se je sprijelo nad 1,000,000 mož in nebroj tankov in bojnih letal.

Paris, 15. maja. — Zavezni-vsiplje nova ojačenja v ta sekške in nemške čete so se danes tor. Kot se sodi, ima Francija sprijele v dveh silnih bitkah na v tem kraju 1,000,000 mož proti Belgijskem, za posest Bruslja in Nemcem.

Paris, 15. maja. — Zavezni-vsiplje nova ojačenja v ta sekške in nemške čete so se danes tor. Kot se sodi, ima Francija sprijele v dveh silnih bitkah na v tem kraju 1,000,000 mož proti Belgijskem, za posest Bruslja in Nemcem.

Pri mestu Sedanu na francoskem ozemlju, kjer je nemško poveljstvo trdilo, da so njih čete prodrle Maginot črto in prekoračile reko Meuse, trdi danes francosko poveljstvo, da so vrgli Nemce nazaj in da niso izgubili pozicij na bregu reke, dasi prizna, da so Nemci na nekaterih prekoračili reko.

Splošno se sodi, da je trenutno v tem kraju najvažnejša točka, kjer bodo skušali Nemci za vsako ceno prodreti. Zato pa francosko poveljstvo nepristano 40 čevljev dolge cevi.

Ameriški general Pershing zahteva, da se morajo Zed. države takoj obožiti

Washington, D. C. — General John J. Pershing, ki je poveljeval ameriški armadi v Franciji za časa svetovne vojne, se v polnem strinja z programom predsednika Roosevelta, da se Zed. države takoj obože, ker nihče ne ve, kdaj bo dežela potegnjena v evropsko vojno.

General Pershing zahteva, da se dežela takoj pripravi v vojaškem oziru, ker življenje naše republike zavisi od naglice, s katero bo dežela postavljena v bojno opremo.

"Pripravljenost je potrebna danes, kot je bila leta 1917, ko je bila napovedana vojna," pravi general. "Danes se nahajamo skoraj v istem položaju. Kongres je sicer določil nekaj denarja za vojni material, toda to še davno ne zadostuje, kar Amerika potrebuje. Naša dežela mora biti pripravljena na vse, kar se bo zahtevalo za našo varnost. Popolnoma nič ne smemo odlašati s pripravami."

Vsak četrti holandski vojak je ubit

Paris. — Nizozemski zunanji minister je danes povedal, da je bil v boju z Nemci ubit vsak četrti nizozemski vojak. 80 odstotkov vse kraljeve garde je padlo. Od 70,000 do 100,000 nizozemskih vojakov je padlo v teh par dneh boja z Nemci.

Ančke bodo vesele

Seveda bodo, pa tudi vi boste lahko, če pridete na njih prireditve v soboto 18. maja v SND na St. Clair Ave. Takrat bo privedilo namreč društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno zabavo z vsemi lesnimi dobrimi deli, ki jih morete dobiti na tem svetu. Eddy Simms vam bo pa pri tem igral vesele poskočnice.

Sinko je!

Pri družini Mr. in Mrs. Rudolf Kužnik, 1413 Penhurst Rd. se je oglasila teta štoklja in pustila krepkega sinčka prvorojenca. Materino deklško ime je bilo Rose Zabi. Srečna mati in dete se prav dobro počutita v Mount Sinai bolnišnici. Naše čestitke!

V 30 dneh se bo v Evropi odločilo

New York. — Lord Lothian, angleški poslanik za Zed. države, se je izjavil, da se bo v prihodnjih 30 dneh odločilo, če je še kaka zapreka mogoča, da se prepreči diktatura nad Evropo, Azijo in Afriko.

Odločilo se bo, pravi angleški poslanik, če se bo ustavilo Hitlerjevo metodo napadanja z silo in brutalnostjo in takrat bo človeštvo začelo iznova svobodnejše dihati, čeprav bo vzelo dolgo časa, predno bo brez skrbi živelo na svoji zemlji.

Zadušnica

V soboto 18. maja se bo brala ob 6:30 v cerkvi sv. Lovrenca zadušnica v spomin 30 dnevnice smrti Andreja Blatnika. Sorodniki, prijatelji in znanci so prošeni, da se udeležijo.

Iz bolnišnice

Mrs. Ana Longar, 14114 Hale Ave. se je povrnila iz bolnišnice in prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Seja mladinskih zborov

Jutri večer ob 7:30 se vrši seja Združenih mladinskih zborov v SND na St. Clair Ave. Važno je, da so zastopani vsi zbori.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1903, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

88 No. 116 Thur., May 16, 1940

Nenaravna zveza

Rimsko-berlinska os ni naravna zveza. Nemeč in Italijan gresta prav toliko skupaj kot Nemeč in Slovan. Zato tudi zveza med Nemčijo in Rusijo ni naravna, ampak je prisiljena, zgrajena na trenutni potrebi in ki bo trajala samo toliko časa, dokler bodo kazale obojestranske koristi. Ne bo dolgo, ko bomo doživeli konec te nenaravne zveze, tako med Berlinom in Moskvo, kot med Berlinom in Rimom. Take zveze se ustvarja po reku, da vrag v sili muhe žre.

Medtem, ko se lahko računa, da se je zvezal Stalin s Hitlerjem samo zato, da ž njim udari po Angliji, si je Hitler poiskal svojega južnega soseda v zvezo samo zato, da mu zavaruje jug, dokler ne bo opravil z Anglijo in Francijo. Laška muljarija kriči po italijanskih mestih "Heil Hitler," ker je podpihovana od starejših fašistov. S tem si hočejo laški fašisti zaslužiti del plena, ki si ga bo nagrabil Hitler s kanoni. Dvomimo pa, da bo Hitler pri volji deliti ta plen z Italijo, ki ni v tej vojni storila drugega, kot da je nabijala po hišnih vogalih napise proti Angliji in Franciji, pa kričala: "Doli z Anglijo! Doli z zavezniki!"

To bo tudi najbrže vse, kar bo Italija pomagala Hitlerju. Da bi pa zaragljale laške strojnice preko meje, naj bo že v to ali ono smer, je pa težko verjetno, vsaj brez nemške pomoči ne. Saj nam je še v dobrem spominu, kako se je obnašala laška vojska pri Kobariду, ko je nemški in avstrijski vojaki niti vjeti niso mogli. Dobro še tudi vemo, kako je par slovenskih in bosanskih polkov ustrahovalo vso "hrabro" italijansko vojsko ob soški fronti polna štiri leta. In potem, ko se je razkropila avstrijska vojska in so šli Italijani proti Ljubljani, boječe se oziraje na vse strani, jih je ena sama srbska patrolja ustavila pri Vrhniki in jim ukazala nazaj. Ročno so ubogali in bežali prav do Postojne, čeprav ni šel nihče za njimi, a po vsej Sloveniji ni bilo takrat enega bataljona redne vojske, ki bi se bila mogla postaviti Italijanom v bran, če bi bili hoteli marširati v Ljubljano.

Tako imajo tudi danes strašno velik pogum — doma za pečjo. S tem si hočejo prikričati nekaj plena, ki bi hodil Hitlerju odveč. Tako računajo. Pa se bodo najbrže ušeli. Olje in voda ne gresta skup, Nemeč in Italijan tudi ne. To bo Hitler pokazal Mussoliniju takoj, ko bo opravil s svojimi načrti. Italija opravlja danes tisto nalogo, kot jo imajo najete ženske pri nekaterih narodih, ki jih najamejo, da jokaljo za pogrebom. Laška muljarija je pa najeta, da vpije in kriči, da se celo sam očka Vezuv čudi, ker je naenkrat dobil take tekmece v ropotu. Toda to vpitje na korajžo se bo nekega dne spremenilo v prav milo stokanje, kadar bo Hitler snel pri berlinsko-rimski osi osnik, da se bo laško kolo zatrkjalo od voza. Takrat se bodo pa Italijani zopet ozirali proti zapadu za pomoč, pa morda tam ne bo nikogar več, ki bi jim lahko pomagal.

Chamberlainov smrtni greh

Bivši angleški ministrski predsednik Chamberlain si je stekel nesmrtno slavo in njegovo ime bo za vedno ostalo zapisano z debelimi črkami v zgodovini Anglije. Toda ne kot junaka in rešitelja domovine, ampak kot največjega cincarja, kar jih pozna Anglija, čeprav je znano, da so tam ljudje jako počasnih in flegmatičnih nazorov, kretenj in odlokov. Danes se piše usoda Anglije na Flanderskih poljanah. Če bo zmagovalc Hitler, potem bo konec mogočne Anglije in konec bo zakrivil Chamberlain. Ker on je bil, ki je pustil Hitlerja iti tako daleč, da ga zdaj ni mogoče ustaviti. Chamberlain je bil, ki je pustil, da je Hitler pograbil Avstrijo in Češko in šele, ko je Hitler napadel Poljsko, se je Chamberlain zganil in še tedaj samo zato, ker se je ustrašil za lastno kožo.

Hitlerja bi bili z lahkoto ustavili, predno se je začel pomikati proti vzhodu. Toda Chamberlaina ni brigala usoda Avstrije ne Češke in tudi Poljske bi ga ne, če se ne bi bil ustrašil zveze med Hitlerjem in Stalinom. Tedaj se je zganil in po polževo lezel za Hitlerjem in bil vedno nekaj tednov za njim.

Anglija bi bila prav storila, če bi bila postavila takrat na čelo svoje vlade človeka z večjim pogumom in z toplesjo krvjo v žilah. Toda Anglija je menda sama zaupala v svojo silo, zlasti v svojo bojno mornarico, ki je danes skoro brez pomena, kadar zabrne po zraku propelerji 20,000 Hitlerjevih bojnih letal.

Toda zdaj je vse kesanje prepozno. Še eno priliko ima, da se reši in ta je, če ustavi Hitlerja, predno zasede Rokavski preliv. Če ga ne bo ustavila, je mogoče Anglije konec in Nemčija bo zavzela mesto prve svetovne sile. Anglija, ki je vedno skrbno pazila, da ji ni nobena druga svetovna država zrasla do brade, se bo znašla kot neznačajna država in nič več se ne bo reklo, da je to angleški imperij, v katerem nikdar ne zaide sonce. Izgubila bo Gibraltar, Suez, Južno Afriko, Indijo, Avstralijo in Novo Zelandijo. Ostala ji bo edino Kanada, kjer bo morda nekega dne še prestolnica angleških kraljev.

Kakor bi to človek privoščil kramarici Angliji, pa vendar ne želimo, da bi zavladala nad vso Evropo Nemčija, ker bi bili vsi evropski narodi njeni sužnji brez vsakih pravic. To je vzrok, da želimo zaveznikom zmage nad Hitlerjem.

BESEDA IZ NARODA

Poroka slovenskega para

JERRY BOHINC

V slovenski naselbini na 89. cesti in St. Clair ulici se je pri družini Jernej in Ivana Bohine leta 1905 oglasila tetka štorljka in ostavila srečni mamici in očetu sinkota, ki so ga pri sv. Vidu krstili na Jerrya. Ko je bilo mlademu fantku pet let, sta ga dobra mamica in ata ponesla v staro domovino, kjer sta v vasi Senčur pri Kranju odprla gostilno in skrbno stregla dobrovoljnimi Gorenjcem.

Sinko Jerry je pohajal v stari domovini v ljudsko šolo in pomagal svojim staršem pri delu. Čtivo in knjige so mu bile ljubki tovariši v mladeniški dobi. Ko mu je šlo dvajset let splamtela je v njem želja po zemlji, kjer je zagledal luč sveta — odpotoval je v rodno domovino Ameriko. Našel se je v njej takoj doma.

Da se privadi ameriškega jezika je takoj pričel pohajati v večerne šole in v njih dobil jezikovno in tehnično izobrazbo. Zelo rad je čital slovenske časopise, bil posetnik slovenskih čitalnic, kjer je črpal iz knjig pouk in izobrazbo.

Poln energije, odločne volje, prirojene inteligence posvetil se je trgovskemu poslu in z najboljšim uspehom vodil agencije v prodaji električnih produktov in pohištva. Sedemletno trgovanje, večinoma tega časa kot poslovođa, so mu dala bogate izkušnje, katere so mu bile pozneje kažipot k samostojnosti. Zadnja štiri leta pa vodi v solaststvu dobro poznano Norwood Appliance & Furniture trgovino na St. Clair ulici in podružnico pa na 185. cesti. Jerry je pa tudi dober in zvest član slovenskih organizacij ter velik podpornik naših kulturnih in prosvetnih ustanov.

O nadebudnem mlademu trgovcu bi dali sledečo oceno: Mož velikega trgovskega obzorja, mož energije in prirojene inteligence, pošten in podvzeten trgovec v ponos slovenskega naroda. In kdo je ta človek? Jerry Bohinc, kateri je danes obljubil zakonsko zvestobo gđ. Genevieve Zulich.

GENEVIEVE ZULICH

Oglejmo si ljubko nevesto, katera si je danes nadela veliko nalogo v življenju in trdno obljubila, da bo stala ob strani moža Jerrya.

Miss Genevieve Zulich je hčerka v naselbini in širem Amerike poznane družine Mr. in Mrs. John Zulicha, ki stanuje na 18115 Neff Rd. Rodila se je dne 15. maja leta 1914 v Clevelandu in pohajala v sv. Vida farno šolo.

lo. Po dovršenih ljudskih šolah je pohajala v Notre Dame višjo šolo in jo z odliko končala. Kmalu po dovršenih šolskih izpitih je dobila zaposlenje v velikem zavarovalnem uradu, kjer si je pridobila mnoge in bogate izkušnje. V uradu je bila vedno priznana kot najboljša uradnica, izvrstna uradniška moč in zanesljiva v svojem poslu.

Miss Genevieve Zulich je poznana po aktivnosti pri dramskem odseku in Marijni družbi v fari Marije Vnebovzetje. Vse jo je rado imelo in vse svornice so jo vedno visoko cenile. V občevanju je bila vedno ponižna, mrina in v zadržanju vzorno dekle. Že njena zunanost je kazala, da je bila vzgojena v najboljši narodni družini ter je podedovala vse lepe čednosti in lastnosti svojih dobrih staršev. Na njenih ustih se nikoli ne vidi nevolje ali mračnosti. Najbolj je vesela, če more komu kaj dobre storiti. Res pristno in inteligentno slovensko dekle, ki je lahko zgled naši tukaj rojeni mladini. Tudi govori prav dobro materinski jezik in se nikjer ne sramuje dati duška slovenskim čustvom. Oh, da bi med našo mladino imeli kaj dosti takih briljantnih, zavednih in narodno čutečih deklet!

Med tem, ko bodo naši čitatelji čitali ta opis, bo danes ob 9. uri monsignor V. Hribar v cerkvi Marije Vnebovzetje izvršil cerkvene zakonske obrede in združil idealno mladenko in mladeniča v skupno življenje. Prični zveze bosta Miss Josephine Zulich, sestra neveste in Mr. John Zalaznik, prijatelj ženina.

Mladima poročencema iz globine srca želimo mnogo sijajoče sreče, zdravja in neminljivega veselja. J. P.

Iz Girarda

Večkrat mi pride na misel kaj neki je vzrok, da se nič več ne sliši iz naše naselbine. Kakor se meni zdi, vsak rajši bere kakor pa piše in tako tudi jaz. Nekdo me je vprašal kaj pišem in sem mu povedal, da za v Ameriško Domovino, saj tako ni nobenega glasu iz Girarda in da bo vsaj Jaka vedel, da smo še živi in da nismo še vsi pomrli. Veš Jaka, prav škoda, da nisi umrl takrat, ko si bil bolan, ker nič več ne prideš v Girard.

Vidiš kakšno nesrečo ti želijo, samo ti tega ne veš, pa saj ne bo nič tako hudega, ker na vsakih sedem let pride vse na okoli in bo tudi Jaka prišel v Girard. Povem vam tudi, da bomo imeli 23. junija piknik in sicer SMZ in SZZ skupaj.

Za takrat pa pričakujemo, da jih bo Jaka nekaj pripeljal, da bo res kaj videti ker pričakujemo ves Cleveland. Nekaj jih bo prišlo iz Newburga in tudi iz Bele Ljubljane.

Kakor sem že omenil, bo piknik 23. junija v Ivan Parku, to je na glavni cesti predno se pride v Girard. Tam boste videli napis "Moška in ženska zveza." Na tem pikniku bo vsega dovolj. Prostor je lep in bo tudi izvrstna pijača in še vse kar tukaj spada. Nastopila bodo tudi mlada dekleta, pa ni treba Mrs. Albin Novak povedat, ker drugače bo tudi ona prišla.

Ker smo že parkrat imeli skupne prireditve in je bilo vselej izvrstno, tako upam, da bo tudi letos, ker bo to prvi piknik v tej sezoni. Torej vas prav prijazno vabimo ob blizu in daleč, člane Slovenske moške zveze in članice Slovenske ženske zveze, kakor tudi cenjeno občinstvo, da se udeležite tega piknika in boste videli kako složno delamo. Prosil bi, da ne bi na omenjeni dan delali kakšnega piknika SMZ, da

vas bomo tudi mi lahko obiskali. Na svidenje 23. junija v Girardu. John Anžiček.

Koncert "Kraljičkov"

V nedeljo 19. maja ob štirih popoldne, priredi mladinski pevski zbor "Kraljički" koncert v Slovenskem narodnem domu v Maple Heights, O. Prijatelji mladinskih zborov ste vabljeni ob blizu in daleč, da se udeležite tega koncerta in daste mladini veselja še za nadaljno učenje. Na programu je zopet cele vrste lepih slovenskih pesmi, narodnih kakor tudi nekaj bolj umetnih. In ker je povodnja, ali učitelj, zbora g. Ivan Zorman, ste prav lahko že naprej prepričani, da boste zadovoljni s koncertom.

Takoj po koncertu pa se bo vršila prav domača zabava s plesom, za katerega bodo igrali Sunny Ray's godbeniki, tako da bo vsem ustreženo, prijateljem petja in plesalcem. Vstopnina pa bo 35c za vse skupaj. Vsi številni prijatelji Maple Heights-a, ste vabljeni, da nas posetite v nedeljo popoldne pri "Kraljičkih."

Ker pa že pišem moram sporočiti širni javnosti, da si rezervira tudi soboto 25. maja za Maple Heights, ta dan pa priredi Slovenski narodni dom koncert in ples. Na koncertu bodo sodelovali 4 pevski zbori in sicer: "Kraljički," "Planina," "Zvon" in "Cvet," za ples pa bo igral Louis Simončič orkester. Pa o tem kaj več prihodnji teden. Anton Perušek.

RAINBOW HUNTING CLUB

Naša udeležba prvič na našem strelišču ali odprtija istega je bila zelo povoljna. S tem so člani pokazali, da se resno zanimajo za naš šport in da se prav za res — brez vsakih špasov udarimo letos za prvenstvo z ostalimi klubi.

Iz tega razloga smo sklenili na sestanku, ki smo ga imeli z odprtjem strelišča prvič v tej sezoni v prosti naravi, da bomo streljali vsako drugo nedeljo popoldne. Prosi se tudi vse tiste, ki imate nove kandidate za pristop, da jih v nedeljo pripeljete na strelišče, da jih sprejmemo in uvedemo v vse naše postave kakor nam naši običaji v takem slučaju narekujejo.

Sedaj pa malo pogledjmo rezultate prvega streljanja:

F. Sirk	17	19
S. Kropar	16	18
A. Zabukovec	19	19
J. Rangus	19	18
J. Glavič	21	20
H. Schulz	19	21
F. Jazbec	17	
A. Zrimšek	19	
J. Fortuna	18	
J. Russ	18	20
L. Hočevar	19	
J. Kic	16	
J. Schulz	18	20
F. Legan	19	

Kakor nam kaže rezultat, so se naši fantje — brez vsakega pretiravanja — resno prijeli in ako bomo tako nadaljevali z vajami v bodoče, smo lahko prepričani, da bomo izšli kot zmagovalci v letošnjih tekmah. Lovski pozdrav, Tajnik.

OGLEJTE SI NAJNOVEJŠO ELEKTRIČNO LEDENICO

Izobliščanje "1940 Meter-Miser" je veliko ekonomske važnosti za električne ledenice, katere ljudje kupujejo, da si na ta način prihranijo precej denarja. Izdelovalec najboljših ledenic te vrste sporoča, da so že tako nizki operacijski stroški električnih ledenic v tem letu znatno zmanjšani, tako pravijo pri Norwood Appliance & Furniture Co. Ta nova iznajdba "meter-miser" je trpežna in se lahko zanesete nanjo, kajti kompanija, ki je prva dala to iznajdbo v uporabo, je delala tudi na tem, da jo je tekom let tudi znatno izboljšala. "Milijoni lastnikov električnih ledenic z "meter-miser" priprav-

vo so zadovoljni z njo," tako pravi Mr. John Sušnik, ki je lokalni prodajalec te vrste ledenic.

Kar je najvažnejše, je ta "meter-miser" priprava sedaj toliko izboljšana, da vam z manjšimi stroški proizvaža skoro enako mrzloto kot jo je v preteklosti. Tehniki v laboratorijih so se trudili mesece in mesece, da so izpopolnili ledenice, ki imajo "meter-miser" napravo, da bo v resnici vsestransko znižala stroške obratovanja.

Opis naših pionirjev

Piše A. Groina

Pionirji prve generacije odhajajo in ne bo dolgo več, ko ne bo med nami nobenega več od tistih, ki so priromali preko oceana. Kadar jih več ne bo, tedaj pa jih bomo začeli šele pogrešati. Sedaj malokdo misli o tem, posebno pa naša mladina, ki misli, da ji je znanje o njenih prednikih nepotrebno. Da se pa mladina ne zanima zato, temu se ni čuditi, saj lahko vemo iz svoje izkušnje koliko smo mi mislili na svoje prednike, ko smo bili še mladi.

Toda življenje in čas gre naprej, mladi se starajo in z leti so dobili tudi drugačne pojme o življenju. Kar nismo znali ceniti v mladosti, to nam je na stara leta postalo dragoceno: domovina, starši, narodnost... Ko smo se poslovlili od doma, tedaj nismo čutili tega, kar danes čutimo do svojih, ki smo jih pustili doma. Sedaj se vračamo nazaj v domovino, da bi srečali in videli ono, kar nam tedaj ni bilo vredno upoštevanja. Vse to so nam prinesla leta in življenjske izkušnje.

Mnogokrat si očitamo, zakaj si nismo nabrali tedaj dragocenih zakladov, ki bi nam sedaj koristili. Zastonj danes pišem in listam po zgodovini in iščem to kar se mi zdi, da bi bilo vredno vedeti o mojih prednikih mogoče rodu.

Prav to kar pogrešam jaz, pogrešajo tudi drugi. Jaz bi prav z veseljem drago odkupil življenjepisa moje rodovine, če bi vedel, da je kje zapisan in skranjen. Toda vse zastonj, če se ni takrat zapisalo, ko so živeli še tisti, ki bi bili lahko nekaj povedali. Tu se mi je torej porodila misel o popisih naših pionirskih družin.

Nikar ne mislite, da tega ni potreba. Nobena zgodovina ni bila napisana za tiste čase v katerih se je kaj dogajalo, ampak za poznejše čase. To je veljalo v preteklosti in to velja še danes. Nekdaj bi se bil smejal, če bi mi bil kdo rekel: to in to si zapiši o svoji materi, o svojem očetu in danes nam je to vsem pri srcu. Prav to, kar je veljalo za nas v preteklosti, bo veljalo za naše potomce, kajti ti bodo še veliko bolj pogrešali nas kakor pa mi pogrešamo svoje prednike in to pa zato, ker sedaj živimo v deželi, kjer se zgodovina rodov bolj ceni in upošteva, ker je zato tudi več prilike in potrebe.

Opisi pionirjev so nam potrebni, da na ta način dobimo malo vpogleda v preteklost. Mi smo preživeli bi rekli dva sveta — staro in novo domovino. Obakrat pa smo šli skozi trpko življenje. Doma smo morali delati kot hlapeci in dekline in tu v novi domovini pa nam je bila dana prilika, da si lahko sami pomagamo in pokažemo kaj smo zmogni.

Iz stare domovine smo prinesli s seboj zmožnosti in vrline, ki smo jih v novi domovini razvili in se povzdignili do raznih poklicev kot trgovci in profesionalci ter samostojni gospodarji. Vse to pride na dan v popisu. Prvič kako je bilo doma in drugič pa kako se je tukaj razvijal iz skromnega delavca na dvorišču tovarne ali livarne do raznih višjih služb, študija, uradov in trgovin itd. vse do stališča, katerega zavzemamo v narodnem in kulturnem pogledu.

Iz popisov pionirjev dobimo vpogled v življenje naših ljudi, ko oni poročajo iz svojega življenja, so skromni in kar sporoče je čista resnica. V teh popisih se ne gre toliko za znanost, pač pa se gre za razne doživljaje, ki so jih doživeli v razmerah in okolnostih skozi katere so šli.

Marsikaj pa se lahko tudi naučimo iz življenja naših pionirjev, ker vse je mogoče, da znajo tudi še tukaj nastopiti časi kakoršni so bili v naši stari domovini. Saj smo se tudi mi veliko naučili od naših prednikov in prav to nam je dajalo poguma v prvih letih našega bivanja v Ameriki, da smo si z toliko večjo vnmemo pomagali do boljšega kruha.

V opisu je zanimivo tudi to, ker je opis vsakega pionirja različen kakor je tudi različno naše življenje, v tem je vrednost popisov za čitatelje. Ker pa segajo poročila naših poročevalcev daleč nazaj, se sliši marsikaj zanimivega.

Tako bomo sedaj slišali kratka poročila odličnega para, ki sta vsak po svoji strani poskusila v stari domovini marsikaj trpega. Trpkost življenja v stari domovini pa jima je bila podlaga za dobro gospodarstvo v novi domovini — v Ameriki. To velja tudi za vse druge.

Mr. in Mrs. Frank in Antonija Wess

Nekega dne sem bil poklican po telefonu v hišo k Mrs. Wess po trgovskem opravi. Mrs. Wess je rahlega zdravja in po zdravnikovem naročilu se v slabem vremenu ne podaja iz stanovanja.

V razgovoru z Mrs. Wess sem takoj razvidel, da je blaga in izobražena žena. Iz njenega lastnega opisa bomo izvedeli, da je zapustila svoj dom, ko ji je bilo 11 let in je že morala služiti k tujim ljudem. S tem je že veliko povedano in vemo, da otrok, ki je moral od doma tako mlad, ni imel mladosti posejane z rožicami.

Zenskam prednost pred moškimi in vem, da Mr. Wess ne bo prav nič užaljen radi tega, če je popis Mrs. Wess prvi. Le žal, da je bila Mrs. Wess s svojim popisom tako kratka. V razgovoru z njo sem zvedel veliko več kakor pa je tukaj napisala. Ženske so preveč skromne in mi bi radi kaj več izvedeli. Nekaj pa je, kar je napisala poleg življenjepisa v pesmi do svoje matere, ki pa prav tako velja za njen popis. Napisala je materi za obletnico njene smrti v prisrčnih izrazih ljubezni do svoje matere, v teh besedah se zrcali vsa blagost njenega duha. V tem lahko vidimo, da leta ne pomenijo ničesar, da bi mogla otroka odvrtni od ljubezni do matere. Iz tega tudi vidimo, da je mnogim življenje duha več kot pa navadna materija in vsakdanji kruh.

MOJI BLAGI MAMICI

(V spomin 8. obletnice smrti moje mame Neže roj. Lorber, umrla v starosti 87 let, poročene Ledrer).

Osmič že pomlad zelena pozdravlja grob vaš in krasi, osmič ptičev zbor pomladnih žalobno žvrgoli, osmo leto je minilo, kar pisma zaostala so.

Spomin pa je še vedno isti na vas preljuba mama, pričel se je ob vaš smrti in nikdar ne sme končati. S pomladjo vse se vrne, za letom leta se vrste, a mrtva mama se ne vrača, ker v boljšem kraju zdaj živi! Ne kličem mama vas k vrnitvi, za vami priti le želim, da gori na nebeški trati, se zopet z vami zveselim. Ah, daleč je ta grob zeleni, kjer vaše truplo mirno spi, da nanj bi mogla poklekniti, rositi s solznimi očmi.

Ne morem groba vam krasiti s cvetlicami, ki tu cveto, (Dajte na 3 strani)

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

Seveda nisem krenil naravnost k skrivališču. V velikem ovinku sem jezdil in za celo miljo na desno od skrivališča sem se ji približal. Tam smo privezali konje in peš stopili dalje. Marshal in Bob sicer nista bila vajena zalezovanja, vključ temu pa smo neopaženo prispeli do male jase, stezi nasproti.

Moten svit je ležal nad goščavo, kurili so si ali pa si vsaj svetili. Krog nas je bila trda tema.

Pustil sem tovariše in sam lezel dalje. Našel sem odprtino, pri kateri sem prej prisluskoval, in zlezal med korenine.

Kapitano je govoril, vsi so bili oboroženi in pripravljeni na odhod.

"Da sem našel le najmanjšo sled, bi rekel, da je kateri izmed lovecev prisluskoval," je pravil. "Kam je pištola izginila? Morebiti sem jo davi na potu izgubil, pa izgube nisem opazil, ko smo prispeli."

Torej praviš, Hoblyn, da še taborijo?"

"Vsi štirje, trije beli in črnci. Njihovi konji se pasejo blizu tabora. Eden konj nima repa in je podoben koji brez rogav."

Lepo bi se bil Sam zahvalil, da je čul popis svoje Tony —!

"Tista žival je Sans earova kobila," je razlagal kapitano. "Prav tako slavna je kakor njen lastnik."

Te niso opazili!
"Ne. Nisva jezdila trdo do njih. Pustila sva konje v pretrji in šla peš tako blizu, da sva jih dobro videla. Slišala se nista nista nič."

Kapitano je bil res v dobri šoli. Naučil se je od starega Florimonta, da je treba sovražnika pred napadom opazovati. Sreča naša, da sem bil tistikrat že pri tovariših.

"Vse se bo dobro izteklo. Ti, Williams, si utrujen, ostal boš v taboru. In ti, Hoblyn, boš prevzel stražo na stezi! Mi drugi pa pojdemo!"

Odrnili so vejevje pri vходу in vseh devetnajst je izginilo za goščavo. Williams in Hoblyn sta ostala sama.

Vrnili sem se k tovarišem.
"Kako je Charley? Zdi se mi, da so odšli."

"Da. Dva sta ostala doma. Eden bo stražil tamle na stezi. Williams pa bo ostal v taboru. Ni oborožen, oni drugi pa že imajo puško v roki."

Počakajmo še, utegnili so kaj pozabiti pa bi se vrnili. Toda pripravimo se! Pojdi, Sam! Vidva pa ostanita, da prideva po vaju ali pa vaju pokličeva!"

Zlezla sva na stezo.
Ni minulo deset minut pa je prišel Hoblyn. Malomarno je stopal, prepričan je bil, da žive duše ni blizu. Nekaj časa sva šlo čakala, četr ure je minulo, ni bilo verjetno, da bi se stakemanji še vrnili. Začela sva.

Stisnila sva se vsak ob svoji strani v grmovje, in ko je prišel Hoblyn mimo, ga je Sam enostavno zgrabil za grlo. Strgal sem mu kos sukna s hrbita, naredil zatik in mu zamašil usta. Zvezala sva ga z njegovim lastnim lassom in ga privezala k grmu.

"Naprej!"
Zlezla sva k vходу. Dvignil sem viseči divji hmelj.

Williams je sedel pri ognju in si pekel kos mesa. S hrptom je bil obrnjen k vходу.

Stopil sem bliže.
"Držite meso više, master Williams, sicer se vam bo pri-smodilo!"

Sinil je okoli in z odprtimi usti nem od strahu strmel v mene.

"Dobro večer! Skoraj bi vas bil pozabil pozdraviti. Z ljudmi vašega kova človek ni nikdar

dovolj vljuden."
"O — O — Old Shat — ter — hand —!" je jecljal in še vedno nepremično strmel v me. "Po — po kaj ste prišli?"
"Prinesel sem pištolo kapitanu. Prejle sem jo vzel, ko ste pripovedovali svoje dogodivščine."

Skrivil je nogo, da bi se pripravil na skok, in se ozrl, menda, če bi kaka puška ležala v bližini. Druga ni imel pri roki ko svoj bowieknife.

"Le mirno sedite, master stakeman! Vsaka sumljiva kretnja vas stane življenje! Tale lepa pištola je nabita in razen tega vam je treba le k vходу pogledati, pa bode videli, da je to še več krogel pripravljenih za vas."

Zagledal je Sama, ki je s puško v roki stopil na jaso.
"Thunder storm —! Izgubljen sem!"

"Ne še, če se vdate!"
Zaklical sem v goščavo.
"Bernrad, Bob! Semkaj!"
Stopila sta na jaso.

"Tamlle pri sedlih ležijo jermeni, Bob! Zveži tega človeka!"
"Grom in peko —! Živega me ne dobite več v roke!"

Pograbil je bowieknife in si ga sunil v srce. Pri priči je bil mrtev.

"Bog bodi njegov duši milostljiv!"
Zamolko je povedal Sam:
"Smrt stoterih ima na vesti! Pač nikdar še ni bil sunek z nožem bolj upravičen!"

"Sam se je sodil! Blagor nam, da si nismo omadeževali rok z njegovo krvjo!"

Posla sem Boba po Hoblyna. Prinesel ga je in položil poleg Williamsa.

Vzel sem mu zamašek iz ust, globoko je šel po sapo in zagledal mrtvega tovariša. V grozi so se mu razširile oči.

"Tudi ti si smrti zapisan prav kakor tale, če nam ne poveš vse resnice!"

"Vse bom povedal!" je zajekal v smrtnem strahu.
"Torej, kjé imate skrito zlato?"

"Tamlle pod vrečami je zakopano."
Dvignil sem kožo.

In celo bogastvo se je razgrnilo pred nami, ukradeno in uropano nesrečnim popotnikom. Llana estacada. Orožje vseh vrst, puške starega in novega stroja, pištole in samokresi, vreče s smodnikom, svinec, kroglice, naboji, lassi, sedla, torbe, odeje, popotne in lovske obleke, sukno, platno, korale, pristne in ponarejene, biseri, nakit vseh vrst, drobno blago, instrumenti, orodje, konzervne skatle, zaloge živil itd. In vsem tem rečem se je videlo, da so uropane.

Bob je metal vreče krog sebe, kot da se igra s tobačnimi mehurji, Marshal pa je poiskal kramp in motiko. Kopalni smo in našli zlata v prahu in zrnih, da bi ga močen konj komaj odnesel.

Z grozo sem mislil na nesrečne žrtve stakemanov, ki so morale umreti, da so roparji nabrali tolike množine zlata. Digergerji — zlatokopi — namreč ne vzamejo suhega zlata s seboj, vsaj vsega ne, kar so ga nakopali, prodajo ga kar v San Franciscu, ali pa ga založijo v bankah in vzamejo s seboj le papirnat denar, nakaznice in depozitne listine, zlata pa le toliko, kolikor ga neobhodno potrebujejo na potu po divjini, kjer za papirnat denar nič ne dobijo. Koliko nesrečnežev je torej moralo dati življenje, da so roparji nagromadili take množine zlata!

Toda — kje so bili papirji? Kam so jih stakemanji skrili?
"To še ni vse!" sem dejal Hoblynu.

(Dalje prihodnjit)

OPIS NASIH PIONIRJEV

(Nadaljevanje z 2 stran)

duhovni venec hočem splesti, poslati v sveto ga nebo.

Poleg preblega spomina je želja mojega srca,

da vi bi večno srečna bila, tam v rajski družbi Jagnjeta.

Zalujoča hči, Antonia Wess, 16420 Arcade Ave., Cleveland, O. 16. maja 1940.

Dalje opis iz življenja Mrs. Antonia Wess: Rojena sem bila na zelenem štajerskem v vasi Luterje fara Ponikva, to je kraj, kjer je bival blagopokojni knezoškof Anton Martin Slomšek. Moje rojstno leto je bilo 1875.

Od staršev vem to, da je bila moja mati doma iz hiše, kjer so imeli gostilno, ko se je poročila je bila stara 20 let in moj oče pa 40 let. Oče in mati sta zadovoljno in srečno živela do visoke starosti. Oče 81 let in mati do 87 let. Starše sem tako ljubila, da jih noben otrok ne more bolj ljubiti, to ljubezen gojim v spominu nanje še danes. Očetu je bilo ime Franc in mati so se poprej pisali Neža Lorber. Kar se spominjam o očetu nam je pripovedoval kako dolgo je služil vojske oziroma cesarja. Svoje dolžne vojaške službe je imel 7 let. Druge 7 let je pa služil za odplačilo (takrat si je lahko odkupil službo vojaščin vsak kdor ni hotel iti k vojakom in je bil pripravljen plačati drugega, ki je odslužil zanj). Tako so moj oče prinesli od vojakov okrog 800 goldinarjev zaslužnega denarja, bili so varčen in dober gospodar.

Iz otročjih let vem to, da sem šla k sv. birni stara 6 let, leta 1881, za birmo me je poučeval gospod župnik Aškerc, za učenje sem bila nadarjena vsaj tako so me drugi imenovali, prav tako mi je bilo tudi v službah z lahkoto se naučiti, kar me je zanimalo. Ker so bile take razmere in je v stari domovini navada, da gredo otroci v službo drugam, da se kaj nauče sem šla tudi jaz v službo že z 11. letom za varhildno otrok. Vsak ve, da se za take službe ni skoro nič plačalo.

Prva tri leta se plača niti ne more omenjati. Zatem sem dobila

drugo službo s plačo deset goldinarjev na leto. Zatem sem pa dobivala vsako leto več plače do 30 let moje starosti.

Med tem časom sem delala 9 let kmečka dela po polju, deset let sem pa služila kot kuharica v mestih. Potem sem se poročila z sedanjim, tudi preiskušanim možem, ki je bil meni določen in s katerim sem vedno živela v zadovoljstvu. Kar bo kmalu že 35 let.

Otrok je bilo rojenih v najnem zakonu 6. Od vseh sta ostala sin Lojze, ki je že več let Alderman v Euclid City in pa hčer Antonia Maria, ki je izučena bolniška postrežnica in se nahaja v Canton Ohio. Ostali otroci so pomrli. Pri vseh drugih življenjskih težkočah na me tudi bolezen ni pozabila ali se me ni ognila, bila sem kar osemkrat operirana, enkrat v stari domovini in sedemkrat pa v Ameriki. Zadnje čase mi je pa zdravnik rekel, da naj dosti ne delam in naj si zdravje varujem. Tako je življenje na svetu." S temi besedami je zaključila Mrs. Wess kratek opis. Prav žal da ni Mrs. Wess bolj raztegnila nje življenjskega opisa. Ko sem se z njo razgovarjal, mi je povedala mnogo zanimivega, toda, rekla je: "Kaj hočem praviti o podrobnostih življenja, zadovoljna sem, da bodo vedeli o meni tisti, kateri zanima, to so moji prijatelji."

Sedaj naj ima besedo Mr. Frank Wess

Takole pripoveduje Mr. Frank Wess: "Rojen Frank Wess leta 1880 29. februarja v vasi Čemšenik št. 14. Potem, ko se je moral jaz mati Katarina Wess poročila z mojim očetom Janezom Podbevšek. Moja mati se je poročila 1882 in moj oče Janez Podbevšek je pa umrl 12. novembra, leta 1883. Potem se je moja mati zopet poročila 1885 z Francetom Widerger. Leta 1888 1. februarja je pa umrla moja mati. Leta 1889 sem pa dobil pisano mater oziroma mačeho, ki mi je s polenom kruh rezala. Leta 1892 sem moral iz moje rojstne hiše služiti za pastirja.

Leta 1894 sem se šel učiti v

Ljubljano črevljarske obrti za dobo treh let. Za tem sem se podal po svetu "vandrat." Leta 1898 sem se podal proti severni strani ob Vrbskem jezeru na Koroškem. Potem sem nadaljeval po Gornjem štajerskem na Tirolsko in čez Breganc na Bavarsko. Ker nisem mogel dobiti primernega dela sem nadaljeval pot do Monakovega (Muenhen). Potem sem se vrnil po drugi poti nazaj do mesta Bludenc. Tam smo se sešli trije skupaj in šil delat v rudnik, kjer so kopali zlato rudo. Nesreča je hotela, da nas je podsulo v jami globoko 544 metrov, bilo je 22. marca 1899.

Vzelo je 90 ur časa, da so nas odkopali in spravili v bolnico. Ta nesreča nas je tako ostrašila, da nismo hoteli več v rudnik marveč sva potovala jaz in zme-noj še neki tovariš z imenom Mravitz proti Bregencu in čez Bodensko jezero v Lindau in od tam pa do Friderik-hofena. Po nekaj času naprej do Koblenca. Ker se nama ni nikjer zdelo vredno ostati, sva se napotila proti Švici do Berna, po enem mesecu se je poslovil moj tovariš in odšel v Ameriko, sam sem se pa napotil nazaj proti svojem rojstnemu kraju, hodil sem peš in prehodil sem 1140 kilometrov hoda. Bilo je leta 1900, ko sem se znašel zopet v Ljubljani pri starem očetu, kjer sem za kratek čas ostal, potem pa nadaljeval pot na Zeleni Štajer do Konjic, kjer me je čakala moja nevesta in delo, vsa moja sreča na svetu.

Od tu sem po nekaj času moral v Ljubljano na vojaški nabor. Ko so mi povedali, da lahko služim vojake so me poslali v Gorico k osmemu topničarskemu regimentu za tri leta. Ko sem tudi to odslužil, sem se podal v Dob pri Domžalah k moji stari materi. Stari oče mi je medtem časom umrl v starosti 84 let. Leta 1905 je vendar prišel tisti srečni dan, da sva se poročila z gospodično Antonijo roj. Ledrer, ki mi je še danes zvesta in ljuba. Srečna in zadovoljna sva si že doma ustanovi-

la dom, toda, kdo je v tistih dneh mogel ostati doma, vse je hitelo preko oceana, tudi mene je objela misel na Ameriko in leta 1912 sem odšel za njimi tudi jaz. Dospel sem v Greensburgh, Pa. in tam dobil delo v premogovu za par tednov. Nesreča je zopet hotela, da mi je ubilo v rovu tovariša, to me je pa zopet ostrašilo in odpotoval sem v Cleveland. V znani solini je bilo prvo moje delo v Cleve-landu.

Zatem sem delal v American Steel & Wire, Atlas Car Co., kjer mi je zlomilo roko. Potem v Machin Tools Co. v White Motor Co. in tako naprej dokler nisem dospel do stalnega dela v letu 1926 v Browning Ingering Co. na Waterloo Rd. kjer sem uslužben še danes." Tako je v glavnem približno poročal Mr. Wess.

K temu opisu naj dostavim samo toliko, da se čudim korajži Mr. Wessa s katero je prepotoval toliko sveta. Med tem kar smo tu slišali je bilo še mnogo več kakor mi je povedal osebno. Da so "vandrovci" velikrat vredni usmiljenja vem iz tega kar mi je pripovedoval moj pokojni brat John, ki je kakor mora vsak, ki se je tri leta učil rokodelstva, potovati in tako je tudi on. Vandrovca pošljejo na pot, ki mu je odmerjena in jo mora premeriti, pojdi naprej in si pomagaj kakor veš in znaš. Tako vandranje je največja šola za izobrazbo mladega študenta in rokodelca.

Ko prepotuje vse to in ima od tega izkazilo, potem pa lahko postane svoj mojster, če ima korajžo in pa groš, da začne tisto obrt, katere se je naučil. Moj brat se je učil klobučarstva in to je bil potem njegov poklic, to je tudi povod da še dandanes delajo Slovenci kot klobučarji v klobučarni že 50 let.

Mr. Wess je bil čevljar, ki je hodil od hiše do hiše s kopiti in kneftrto ter šilom kakor vemo, da je bilo navada v domovini po hišah in vaseh. Ko smo se o tem razgovarjali v hiši Wessovih, je povedala Mrs. Wess tole: "Ker so hoteli po hišah da bi on šival do polnoči in se je branil šivat tako dolgo, so prišli po mene, da sem šla še jaz vasovati v te hiše, da je on tako dolgo ostal in šival obuvala."

Iz vsega tega lahko sprevidimo koliko pride na človeka v življenju, če se hoče le malo povspeti nad navadnega kmečkega delavca. Od tega para smo slišali od obeh podobne izjave. Oba sta mlada šla iz svojih rojstnih hiš na lastno roko v življenje po re-vni domovini v negotovo bodočnost. Vsak je bil sam svoje sreče kovač. Pota so jih pripeljala skupaj. Oba preiskušena in izobražena. Danes se počutita srečna in zadovoljna oba. Bog jima daj še mnogo veselih let.

Obleke imajo preveč žepov
Vsaka vojna je huda reč in ljudje marsikatero pograntajo, ki je sicer ne bi, če bi bil mir. Tega seveda ne delajo zaradi dolgega časa, ampak ker jih silijo razmere v to. Take "pogrun-tacije" niso bogve kaj prijetne, toda v sili vrag še muhe žre, pravi pregovor, ki prav dobro pravi.

Kakor vsem vojskojčim — se državam sili voda v grlo — eni bolj drugi manj — tako tudi Nemčija uravnava svoje življenje in potrebe v mejah prilik, v katere jo je potegnila vojna. Tudi oni si morajo vedno bolj stiskati pas, zmaga je pa le njihova, je rekel v zadnjem govoru nemški gospodarski diktator Goering. Dokler je na pasu še kaj lukenj, že še gre, kadar jih pa zmanjka, je pa tudi stiskanja konec. To bomo občutili morda vsi, ne samo nekateri.

V Berlinu je bila pred kratkim skupščina krojačev iz vse Nemčije, ki so razpravljali o novi modi, ki jo narekuje vojno gospodarstvo. Nadomestilo pravega sukna za obleke so si ogledali od vseh strani in pri tem so

imeli besedo najboljši krojači. Ugotovili so, da je "nadomestilo" za obleke, kostime in površ-nike izvanredno težko in zato bodo odslej naprej Nemci nosili obleke brez vate in brez podloge. Šli so pa še dalje. Ugotovili so, da imajo moške obleke preveč žepov in to čisto brez vsake stvarne potrebe. Za te da se porabi preveč blaga in prav pri "nadomestilu" je treba gledati na štednjo, zlasti ker žepi po mnenju nemških krojačev delajo obleko še bolj težko. Z eno besedo, treba je manj žepov in vate ter več "nadomestila," pa se bo povsod poznalo.

Človek se res čudi takemu načrtnemu in pametnemu gospodarstvu, ker danes v teh brez de-narnih časih res ne ve, zakaj naj bi imel žepa.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Lastnik želi prodati hišo za dve družini, 10 sob, 2 garaži. Nahaja se v Collinwoodu. Cena je samo \$4,800. Izvanredna prilika za rojaka, ki si želi svojega doma. Mr. Petrovich, 253 E. 151st St. Tel. KEmore 2641-J.

Odda se

lepa soba pri mirni družini, kopalnice na razpolago. Naslov se poizve v uradu tega lista.

7303 Ivy Ave.

prvi blok severozapadno od Union Ave. in E. 75th St. v slovenski fari sv. Lovrenca, se prodaja moderna hiša za 2 družini, 6 sob in kopalnice spodaj, 5 sob in kopalnice zgorej, gorkota na vroč zrak, 2 garaži. Posestvo v finem stanju, se mora takoj prodati. Takoj \$1,500, ostalo na mesec manj kot rent. Lastnik je vedno doma, ali pokličite po 7:30 zvečer Mr. Reiss, ME. 199. (118)

Fini avtomobili

1935 Ford Coupe, 3 na izbiro,\$165
1937 Chevrolet Town Sedan, 15 na izbiro, vsak po\$345
1937 Pontiac Sedan,\$425
Dorner Chevrolet Co.
14115 St. Clair Ave. (117)

V najem

se odda tri lepe sobe, spodaj, brez malih otrok; mlad par; starejši imajo prednost. Vprašajte na 6410 St. Clair Ave. zadej na številki (suite) 6. (116)

John Glach

kovač
Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih premenjamo in prodajamo. Vse delo garantirano.
13408 St. Clair Ave.
GLenville 3963
We pick and deliver (x)

Lepa trava!

Če hočete imeti pred hišo ali na vrtu lepo travo, pridite k meni po "creeping grass."
Frank Novinc
23250 Ivan Ave. Euclid, O.
(ma9, 10, 11, 16, 17, 18)

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
KEmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEenderson 9231
Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

GRADUATION SPECIAL

For Boys From Grammar School SUITS TO ORDER \$18.95
Made in any Style

Sport Coats12.95
Sport Pants 3.95

BRAZIS BROS. CLOTHES

6805 SUPERIOR AVE.
6122 ST. CLAIR AVE.
15602 WATERLOO RD.

Nacijski "čuvaji miru" na potu v neimenovano dansko vas, kamor so namenjeni samo za protekcijo seveda. Danci se tej invaziji niso popolnoma nič upirali.

Kanadski vojaki na norveški fronti so nosili bela ogrinjala, da se jih ni tako lahko opazilo na snežnih poljanah. To je ena prvih slik, ki kaže Kanadčane na Norveškem.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Tisto noč, ko je stara Sally umrla, ste res zaprli vrata," je rekla prva ter dvignila velo roko, "ampak ušes nama niste mogli zamašiti in špranj v vratih tudi ne."

"Ne, ne," je pristavila druga, se ozirala po sobi in majala brez-zobe čeljusti. "Niste ne, niste mogli!"

"Slišali sva, kako vam je skušala dopovedati, kaj je storila, in videli sva, kako ste ji vzeli papir iz roke, in opazovali sva vas drugi dan, ko ste šli v zastavljalnico," je hitela prva.

"Tako je," je pritrdila druga. "In bilo je zapisano na listku: medaljon in zlat prstan. To sva pogruntali in videli sva, ko so vam stvari izročali. Bili sva zraven, o, bili sva zraven."

"In še več veva kot to," je povzela prva, "zakaj stara Sally nama je dostikrat pripovedovala, davno že, kako ji je pravila mlada mati, da je začutila, da tega ne bo prestala, ter se je napravila na pot, bolna že, da bi umrla blizu groba otrokovega očeta."

"Ali bi radi govorili z zastavničarjem?" je vprašal gospod Grimwig ter se zganil proti vratom.

"Ne!" je odgovorila žena. "Ako je bil tale" — pokazala je na Monksa — "tak strahopetec, da je vse priznal, in tudi je, kakor vidim, in ste stikali okoli vseh teh babnic, dokler niste našli pravih, potem vam nimam jaz nič več povedati. Sem jih prodala, sem, tiste stvari, spravljene so pa tako, da ne pridete več do njih. Kaj hočete še?"

"Nič," je odgovoril gospod Brownlow, "kot da bo zdaj naša skrb, da ne bosta opravljala vidva nikdar več kake zaupne službe. Sedaj lahko odidete."

"Upam," je zajecjal gospod Bumble, skesan se oziraje, ko je gospod Grimwig s starkama izginit, "upam, da zaradi te nesrečne dogodbe ne izgubim svoje občinske službe?"

"Prav gotovo jo izgubite," je odgovoril gospod Brownlow. "Na to se kar pripravite in veseli bodite po vrhu, da ste jo še tako unesli."

"Vsega je kriva moja žena. Tiščala je v to," je trdil gospod Bumble, ki se je še prej ozrl ter se prepričal, da njegove družice ni več v sobi.

"To ni izgovor," je odgovoril gospod Brownlow. "Vi ste bili priča, ko je bil nakit vržen v reko, in prav za prav ste vi v očeh postavte večji krivec; kajti pod zakonom velja, da dela žena pod vašim vodstvom."

"Ako velja pred zakonom to," je dejal gospod Bumble ter z obema rokama mečkal klobuk, "potem je zakon — osel, bedak. Če ima postava take oči, nima z zakonom ničesar opraviti. In najhujše, kar ji želim, je to, da bi ji izkušnja odprla oči — izkušnja!"

To besedo, ki jo je ponovil, je izgovoril gospod Bumble s posebno poudarkom, nato si je poveznil klobuk trdno na glavo, zmašil roke v žepu ter odšel za svojo boljšo polovico.

"Gospodična," se je okrenil gospod Brownlow k Rozi, "dajte mi roko. Ne tresite se. Ne bojte se slišati še teh malo besed, ki jih moram spregovoriti."

"Če se — sicer ne vem, kako in kaj, vendar, če se — tijejo mene," je dejala Roza, "prosim, povejte mi jih kedaj drugič. Sedaj nimam dovolj moči ne poguma."

"Kaj še?" je oponesel stari

gospod ter jo prijel pod pazduho. "Prepričan sem, da ste še čvrstejši, kot se vam samim zdi. Ali poznate to mlado damo, sir?"

"Poznam," je odgovoril Monks.

"Jaz vas nisem še nikoli videla," je rekla Roza tiho.

"Jaz vas že večkrat," je odgovoril Monks.

"Oče nesrečne Agneze je imel dve hčeri," je rekel gospod Brownlow. "Kakšna je bila usoda druge — ki je bila takrat še dete?"

"Dete," je odgovoril Monks, "ko mu je oče umrl v tujem kraju pod izmišljenim imenom brez vsakega pisanja, listine ali koščka papirja, tako da ni bilo mogoče priti na sled njegovim prijateljem ali sorodnikom — dete so vzeli k sebi ubogi kmečki ljudje in ga redili kot svojega."

"Dalje!" je rekel Brownlow ter mignil gospe Maylijevi, naj stopi bliže. "Dalje!"

"Vi niste mogli najti kraja, kamor se je ta rodbina umaknila," je nadaljeval Monks. "Toda, kjer zgreši prijateljstvo, si pogosto sovraštvo ukrči pot. Moja mati ga je našla — celo leto je skrbno iskala — da, in je dete tudi našla."

"In ga je vzela k sebi, ali ne?"

"Ne. Ljudje so bili revni, pa so se začeli — vsaj mož — svojega človekoljubja kesati. Pustila je otroka pri njih, dala jim je nekaj denarja, ki pa je moral kmalu poiti, obljubila jim še več; kajpada ga ni mislila nikoli poslati. Vendar se ni zanesla preveč samo na nezadovoljnost in revščino teh ljudi, hotela je deklici še več nesreče, zato je povedala rednikom o sestrični sramoti s spremembami in dostavki, kakor se ji je zdelo prav. Prosila jih je, naj na deklico ostro pazijo, češ da je rojena iz izprijene krvi; sploh pa da je otrok nezakonski in da se jim bo prej ali slej izvrgel. Vse okolnosti so govorile za to, in verjeli so ji. In tako so z dekletom slabo ravnali, celo mi smo bili zadovoljni, torej veste, kako bedno je morala živeti, dokler je ni slučajno videla neka gospa, vdova iz Chestra. Dete se ji je zasmililo in vzela ga je k sebi. Tu se je že nekaj vrag zaklel zoper naju, mislim; zakaj kljub vsemu najinemu prizadevanju je ostala deklica tam in je bila srečna. Pred dvema letoma ali pred tremi sem jo zgrešil in šele nekaj mesecev je tega, kar sem jo zopet videl."

"Ali jo vidite sedaj?"

"Vidim. Sloni vam ob roki."

"In vendarle moja nečakinja gospa Maylijeva ter oklenila z rokami deklico, ki je bila kakor v omotici — in kljub vsemu moje ljube dete. Sedaj je ne bi hotela izgubiti za vse zaklade tega sveta. Draga družica moja, deklica moja preljubila!"

"Edina prijateljica, kar sem jih kedaj imela!" je vzkliknila Roza ter se privila k nji. "Najljubeznivejša, najboljša prijateljica. Srce mi hoče počiti. Vsega tega ne morem — ne morem prenesti."

"Še več si prenesla in si bila kljub vsemu najljubkejša in najblažje bitje, sreča vsem, ki so te poznali," je rekla gospa Maylijeva, nežno jo objemaje. "Pojdi, draga moja, pojdi, pomisli, kdo komaj čaka, da te oklene z rokami — ubogi deček! Vidiš — poglej, poglej, draga moja!"

"Ne teta!" je vzkliknil Oli-

ver ter ji ovil roko okrog vratu. "Ne bom ji rekel teta — sestra, moja draga sestra, že takoj izpočeta se te je moje srce oklenilo! Roza, draga Roza!"

Blažene solze, ki sta jih lili siroti v dolgem, tesnem objemu, blažene pretrgane besede, ki sta jih govorili! Oče, sestra, mati so bili v enem trenutku dobljeni in izgubljeni. A te solze niso bile grenke; zakaj celo bolečina je bila usmiljena in zavita v tako nežne in sladke spomine, da je bila svečana radost in je izgubila vso grenkobo.

Dolgo, dolgo sta bila sama. Lahno trkanje na vrata ju je naposled opomnilo, da je nekdo zunaj. Oliver jih je odprl, smuknil ven in se umaknil Harryju.

"Vse vem," je dejal ter sedel poleg ljubke deklice. "Draga Roza, vse vem."

"Nisem slučajno tukaj," je pristavil po daljšem premolku; "tudi nisem slišal tega šele nočoj, včeraj sem izvedel vse, šele včeraj. Saj slutiš, čemu sem prišel? Da bi te spomnil neke obljube."

"Čakaj," je rekla Roza. "Vse veš?"

"Vse. Dovolila si mi, da sprožim po enem letu zopet vprašanje, o katerem sva zadnjič govorila."

"To je res."

"Ne da bi hotel prevreči tvoj sklep," je nadaljeval mladi mož, "nego da mi ga še enkrat sama ponoviš, ako ti je prav. Rekel sem ti, da položim pred te vse, kar sem in kar imam, in, ako ostaneš pri svojem prvem sklepu, sem obljubil, da ti ga ne bom skušal omajati ne z besedo ne z dejanjem."

"Vzroki, ki sem jih imela takrat, veljajo tudi sedaj," je odgovorila Roza odločno. "Če sem kedaj čutila, koliko sem dolžna njej, ki me je rešila s svojo dobroti iz siromaštva in trpljenja, kedaj naj občutim to dolžnost resneje in bolj živo nego nočoj? Borim se," je pristavila, "a ponosna bom, kadar se preborim; boli me, a moje srce mora to bolečino prenesti."

"Po nocojšnjih razkritjih —" je začel Harry.

"Po nocojšnjih razkritjih," je dejala Roza milo, "sem ostala tebi nasproti na istem stališču kakor prej."

"Trdosrčna si proti meni, Roza," je ugovarjal zaljubljeni fant.

"O, Harry, Harry," je dejala dekle in zaihtelo, "da bi le mogla biti! Mnogo bolečin bi si prihranila."

"Kaj se jim pa sama vdajaš," je rekel Harry ter jo prijel za roko. "Pomisli, Roza moja, pomisli, kaj si izvedela nočoj."

"Kaj sem izvedela? Kaj sem izvedela?" je vzkliknila Roza. "Da je občutil moj oče svojo nečast tako bridko, da se je izogibal vseh ljudi . . . to . . . Dovolj sva govorila, Harry, dovolj."

"Ne še, ne še," je rekel mladi mož ter jo pridržal, ko je hotela vstati. "Vse se je spremenilo v meni moje nade, želje, moja čustva, vsaka misel moje-ga življenja, samo ljubezen do tebe ne. Sedaj ti ne ponujam veljave v vrveči družbi, ne občevanja z zlobnim in opravi-ljivim svetom, kjer zardevajo lica zaradi vsega, samo ne zaradi resnične nečasti in sramote. Pač pa dom . . . srce in dom . . . da, Roza predraga, to in samo to je vse, kar ti morem ponuditi."

"Kaj hočeš reči?" je zajec-ljala.

"Takole mislim: / ko sva se zadnjikrat ločila, sem odšel s trdnim sklepom, da poderem vse namišljene zapreke med menoj in teboj. Odločil sem se, če ne moreš ti živeti v mojem svetu, da hočem živeti jaz v tvojem; nikak ponos na visok rod ne sme vihati nosu nad tabo, kajti jaz sam mu pokažem hrbet. To sem tudi storil. Tisti,

ki so se zaradi tega obrnili od mene, so se obrnili tudi od tebe ter dokazali, da imaš v tem prav. Mogočniki in zaščitniki, odlični in vplivni sorodniki, ki so se mi dotlej prijazno smehljali, me sedaj hladno gledajo. Pa saj poznam smehljajoče poljane in v vetru šumeče dre-vje v najprijaznejši angleški pokrajini, in poleg vaške cerkve — moje, Roza, moje! — stoji preprosta hiša, na katero, ako hočeš ti, bom ponosnejši nego

na vse nade, katerim sem se od-rekel, pa če bi bile še tisočkrat večje. To je sedaj moje stališče in moj ugled — pred te sem ga položil."

"Velike mere potrpljenja je treba, kadar čakaš zaljubljen-čev k večerji," je rekel gospod Grimwig, ki se je predramil ter si vzel žepni robec z glave.

In res, večerja je čakala že nespodobno dolgo. Niti gospa Maylijeva, niti Harry, niti Ro-

za, ki so prišli vsi skupaj, no-beden ni našel besede za opra-vičilo.

"Nocoj sem prav resno mi-slil, da bi si pojedel glavo," je rekel gospod Grimwig, "zakaj že sem obupal, da bi dobil kaj drugega. Ako dovolite, si usodim pozdraviti bodočo nevesto s poljubom."

Gospod Grimwig se ni kar nič obotavljal in je izvršil svo-jo naznanjeno namero pri de-klici, ki je živo zardela. In ker zgledi vlečejo, sta ga posnela i doktor i gospod Brownlow. Ne-kateri trdijo, da je dal prav za

prav prvi zglod Harry Maylie v sosednji, temni sobi; a naju-glednejši strokovnjaki imajo to trditev za zlobno obrekovanje, ker je bil Harry mladenič in duhovskega stanu.

"Oliver, dete moje," je rekla gospa Maylijeva, "kje si bil in zakaj gledaš tako otožno? Sol-ze se ti kradejo iz oči. Kaj ti je?"

Naš svet je svet prevar — naše najsrčneje nade padajo pod njimi, nade, ki so naši na-ravi v najlepšo čast.

Ubogi Dick je bil mrtev! Dalje prihodnji!

Miss Anne Tracy Morgan, sestra znanega denarnega magnata, v francoski vojaški službi. Ustanovila je organizacijo z imenom "prijatelji Francije," katere naloga je pomagati francoskim ženam in otrokom — beguncem.

Predsednik Roosevelt ob povratku v Washington z enotedenskih počitnic na jugu. Kakor se vidi je južno podnebje in toplo sonce prav dobro poživilo našega predsednika.

Kanadski premier W. L. Mackenzie King je obiskal predsednika Roosevelta na njegovih počitnicah v Warm Springs, Ga. in se je mudil tam dva dni. Odpotoval je ne da bi podal časnikarjem kakšno posebno izjavo.

Zveze s starim krajem

Še vedno je zveza s starim krajem odprta. Vsak teden dospje parnik z pošto iz starega kraja in vsako soboto odpluje iz New Yorka parnik, ki odpelje pošto in zavitke v stari kraj. Naš urad ima vedno stalne zveze s starim krajem. Ker imamo mi 20-letne izkušnje v vseh poslih, ki se tičejo starega kraja, je v vašo korist, da se obrnete na nas:

- KADAR želite poslati denar v stari kraj. Vsaka pošiljatev denarja je garantirana; cene vedno najnižje;
- KADAR nameravate dobiti kako osebo v Ameriko;
- KADAR rabite krstne, rojstne ali druge listine iz starega kraja;
- KADAR želite pojasnila glede dedščin v domovini, in
- KADAR imate kakršenkoli opravke s starim krajem, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Nar. Domu 6419 St. Clair Ave.

KOLLANDER opravlja vse notarske posle za tukajšnje in starokrajsko vporabo . . . izpolnjuje tudi prošnje za državljanski papir.

V pisarni Kollanderja se nahaja tudi pošta, U. S. POSTAL STATION NO. 31, ki je otvorena vsak dan od 9. do 6. ure zvečer; v soboto pa od 9. - 12. ure predpoldan.

KOLLANDER ima tudi vedno v zalogi jugoslovanske in italijanske znamke.

Posebnosti ob koncu tedna!

- 6x9 LINOLEJ PREPROGE \$1.98
- Kovinasti PEPELNIKI98
- Neizgotovljeni KUHINJSKI STOLI89
- DOUBLE COIL SPRINGS 8.75 in več
- Neizgotovljene KUHINJSKE MIZE 4.75
- INNERCOIL MODROCI 11.75
- 5 TUBOV RADIO, namizni modeli 9.75 in več
- RAZNE SKRINJE, 5 predalov 14.75
- BAREL STOLI 14.65 in več
- GUGALNIKI, 6 blazin, ball bearing, nepremočljivi 18.75 in več.
- APEX PRALNIK 33.50
- HASSOCKS, barve na izbiro89
- STOLI IZ PLATNA19
- DECK CHAIRS, progasto platno, naslonjalo za noge 1.49

KOLIČINA OMEJENA, ZATO HITITE!

Perusek's

809 East 152nd St. MUIberry 9211
ODPRTO ZVEČER; V SREDO DO OPOLDNE

KOZAN'S SHOE REPAIR

6530 St. Clair Ave. Ohio State Champion Repairer
15TH ANNIVERSARY SPECIALS

ONE CENT SPECIAL
Ladies Fibre Heels	MEN'S SPECIAL
Good Quality Rubber Heels
First pair 25¢	First pair 45¢
Second pair 01¢	Second pair 11¢
Two pairs for 26¢	Two pairs for 56¢

These Specials are for 10 Days Only!